

РЕШЕНИЕ

№ 2397

гр. София, 07.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 10.03.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Зорница Дойчинова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова

Геновева Йончева

при участието на секретаря Цветелина Заркова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **11679** по описа за **2022** година докладвано от съдия Диляна Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63в, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение от 24.11.2022г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 114-ти състав, постановено по НАХД № 5700/2021г. е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № Р-10-228/25.03.2021г., издадено от заместник-председателя на Комисията за финансов надзор /КФН/, ръководещ Управление „Застрахователен надзор“, с което на ЗД „БУЛ ИНС“ АД на основание чл.644, ал.2, предл. 2-ро вр. ал.1, т.2 от Кодекса за застраховането /КЗ/ е наложена имуществена санкция в размер на 2500 лева за нарушение на чл.108, ал.1 КЗ.

Решението е обжалвано от санкционираното лице като с доводи за неправилно приложение на закона и допуснати съществени процесуални нарушения се моли за отмяната му и за отмяната на процесното НП. Оспорва се твърдението на административнонаказващия орган /АНО/, възприето и от съда, за наличие на предпоставки за налагане на санкцията в условията на повторност, тъй като посоченото НП е за налагане на санкция по чл.107, от отменения КЗ. Освен това съображенията за налагане на санкция в условията на повторност били изложени едва в мотивите на НП, като по този начин било нарушено правото на защита на наказаното лице. Неправилна била е правната квалификация на нарушението,

неправилно била определена датата на извършване на нарушението. Освен това приложение намирал чл.28 ЗАНН. В съдебно заседание касаторът, редовно и своевременно призован, не се представлява.

Ответникът по касационното оспорване, чрез юр.Н. в съдебно заседание, моли за отхвърляне на касационната жалба като неоснователна по съображенията, изложени в писмени бележки, които представя. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, IX-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

След анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал, от въззивната инстанция е приета за установена следната фактическа обстановка:

На 29.01.2021г. в КФН постъпила жалба от С. И. И. във връзка с предявена от него пред застрахователното дружество претенция относно забавяне изплащането на застрахователното обезщетение.

Във връзка с жалбата били изисквани документи от застрахователя като въз основа на тях контролният орган установил, че огледът на автомобила е извършен на 29.09.2020г. като след 16.10.2020г. допълнително не са изисквани документи от застрахованото лице. Съгласно чл.108, ал.1 КЗ застрахователя е следвало да се произнесе по претенцията в срок от 15 работни дни, считано от тази дата, като определи размера на обезщетението и го изплати, респ. откаже изплащане на обезщетение.

Застрахователното дружество се произнесло по предявената претенция чрез изплащане на обезщетение на 10.02.2021г. – след изтичане на законово регламентирания срок.

С оглед това съдът е обосновал извод за законосъобразност на НП като е посочил и че размерът на санкцията е правилно определен при условията на повторност, а доколкото наличието на влязло в сила наказателно постановление в едногодишен срок за същия по вид нарушение има отношение към определяне размера на наказанието, е мотивирал, че не е налице допуснато процесуално нарушение, изразяващо се в непосочване на този факт в АУАН. С оглед произнасянето три месеца след изтичането на определения в кодекса срок, е посочил, че не са налице основания за прилагане на чл.28 ЗАНН.

Решението е правилно.

Разпоредбата на чл.108, ал.1 КЗ предвижда, че застрахователят е длъжен да се произнесе по претенцията по застраховки по раздел I от приложение № 1 или по т.1 - 3, 8 - 10 и 13 - 18, раздел II, буква "А" от приложение № 1, които не са застраховки на големи рискове, в срок до 15 работни дни от представянето на всички доказателства по чл.106, като: 1. определи и изплати размера на обезщетението или застрахователната сума, или 2. мотивирано откаже плащането.

В случая последното доказателство по чл.106 КЗ е представено пред застрахователя на 16.10.2020г. От този момент започва да тече 15-дневният срок, в който

дружеството следва да се произнесе по един от начините, посочени в чл.108, ал.1 КЗ, а именно като определи и изплати размера на обезщетението или застрахователната сума или мотивирано откаже плащането. Застрахователят не е изисквал допълнително представяне на документи, не се твърди такива да са били необходими. Въпреки това се е произнесъл по претенцията едва на 10.02.2021г. – след близо три месеца от изтичане на определения в кодекса срок, с което е осъществил вмененото му нарушение на чл.108, ал.1 КЗ.

Разпоредбата на чл.644, ал.1, т.2 КЗ предвижда, че на юридическо лице или едноличен търговец, което извърши или допусне извършването на нарушение на разпоредбите на този кодекс, на актовете по прилагането му или на пряко приложимото право на Европейския съюз, извън случаите по чл.635 - 643, на разпореждане или на заповед на комисията, на нейния председател или на заместник-председателя ѝ, се налага имуществена санкция от 1000 до 20 000 лв. Според ал.2 на с.р. при повторно нарушение наказанието по ал.1, т.2 е в размер от 2000 до 40 000 лв.

В случая на застрахователното дружество е наложена санкция в размер на 2500 лева на основание чл.644, ал.2 вр. ал.1, т.2 КЗ – близък до минималния размер, предвиден от кодекса. При положение, че забавата за предприемане на дължимото по силата на закона действие е с около три месеца съдът в настоящия му състав намира, че така определеният размер на санкцията съответства на тежестта на извършеното нарушение, т.е. не е налице нарушение на чл.27 ЗАНН. Изложените от решаващия съд съображения при така установения размер на просрочието и при установен максимален размер на санкцията от 40 000 лева, следва да бъдат споделени.

Споделят се и доводите му относно отсъствието на допуснато процесуално нарушение от категорията на съществените по отношение това, че елементът повторност е въведен едва с наказателното постановление, тъй като както правилно е отбелязал, повторността има отношение единствено към определяне размера на наказанието и съответно не може да намери приложение в описанието на фактите в АУАН.

Предвид срока на забавата се споделят и съображенията на решаващия съд относно отсъствието на предпоставки за прилагане на чл.28 ЗАНН.

Що се касае до цитираната в касационната жалба съдебна практика, съдът вече неколккратно е посочвал, че тази практика е изоставена.

По изложените съображения съдът намери касационната жалба за неоснователна, съответно оспореното с нея решение като постановено при отсъствие на отменителни основания, следва да бъде оставено в сила. При този изход на спора на касатора разноски не се следват. Такива са дължими на ответника за юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лева, определен на основание чл.27е НЗПП, с оглед липсата на фактическа и правна сложност на делото.

Водим от горното, Административен съд София-град, IX-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 24.11.2022г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 114-ти състав, постановено по НАХД № 5700/2021г.

ОСЪЖДА ЗД „БУЛ ИНС“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], да заплати на Комисията за финансов надзор сумата в размер на 80 /осемдесет/ лева, представляваща разноски по производството.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.